

LŐRINCZI KÁROLY

ESKETÉSI BESZÉD

Lk 20, 25

Kedves Ifjú Pár!

Azért jöttetek ide díszes lakodalmi nász kíséretében, hogy Isten szent színe előtt egymásnak egy életre szóló házastársi hűséget fogadjatok. Hogy miképpen válhat lehetségessé az életre szóló házastársi hűség és családi boldogság, azt kívánom minél rövidebben elmondani nektek, mielőtt elmondánátok az eskü szavait.

Hallottátok esketési beszédem alapgondolatát: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené.” A bibliai történet egyszerű, könnyen érthető és tanulságos. Jézust az ő ellenségei el akarják veszejteni. Ravasz kérdéseket tesznek fel neki, remélve olyan választ, mely által elfoghatják, halálra ítélik. Jézus idejében a zsidó nép római elnyomás alatt nyögött. Minden zsidó gyűlölte az elnyomó, rajta uralkodó, tőle mind több és több adót kérő rómaiakat. Az adózást megtagadni mégsem lehetett. Ez egyet jelentett volna a lázadással, amit a rómaiak kegyetlenül megtoroltak volna. Jézustól ezt kérdezik az ő ellenségei: „Szabad-e a császárnak adót fizetnünk, vagy nem?” Mondd meg te, aki próféta vagy, aki mindig az igazat beszéled! Nehéz és ravasz kérdés, de Jézus, aki beelát gonosz szívükbe, bármennyire is szereti és sajnálja népét, bármennyire is ismeri a rómaiak kegyetlen kapzsiságát, így válaszol: Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.

Mit mond nektek, kedves ifjú pár ez a jézusi kijelentés?

Először azt, hogy, mint házastársak, együtt kell élnetek, egymásért kell élnetek. De senki sem tagadhatja azt, hogy a házastársaknak is van egyéni élete. A jézusi mondásból a „császár” az egyén ebben az esetben, az „Isten” viszont a házastárs, a hitves. Megadhatom, és meg is kell adjam a császárnak, ami a császáré - az egyéni életnek, ami az egyéné, de meg kell adjam még inkább azt, ami az „Istené”, vagyis, ami az én hitvesemé. A jogok és a kötelesek egyformák. A házastársak és a nők egyenjogúsága a családban is kell érvényesüljön.

A női egyenjogúsággal kapcsolatosan Lagerlöf Selma nagyon meggyőző kijelentést tett már évtizedekkel ezelőtt: a nők megteremtették az otthont, a férfiak az államot. Most engedjék meg a férfiak, hogy a nők az államot is otthonná tegyék. Ezt viszont csak úgy tehetik, ha részt vesznek ők is az állam vezetésében, a társadalmi életben. Sok férj azt szeretné, hogy a felesége mindig otthon üljön, gyermekeket szüljön, neveljen, s őt, a férjet mindenben kiszolgálja. Kétségtelen, hogy a nő elsődleges szerepe a család, az otthon minél melegebbé, kedvesebbé tétele, s a gyermekek nevelése. De senki sem veheti el tőle azt a jogot, hogy ő is részt vegyen a társadalmi életben, akár egyszerű tag, akár vezetői minőségben. Ne feledjétek hát: jogotok megélni az egyéni, a sze-

mélyes életet, de kötelességetek eleget tenni mind annak a feladatnak, amit joggal elvár tőletek a hitves és a család. Nagy a császár, de még nagyobb az Isten. Adjátok meg hát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené.

Ez a jézusi mondás egyebet is mond nektek.

Mondja azt is, hogy az ember testi és lelki életet kell éljen. Add meg tehát a testnek, ami a testé, de add meg a léleknek is, ami a léleké. Éppen úgy, mint az egyéni életben, a házastársi életben is meg kell legyen a testi és a lelki élet egyensúlya. Hitvestársai kell legyetek egymásnak, nemcsak test, hanem lélek szerint is. A lélekszerinti házastársi élet szeretetben, megértésben, türelemben és megbocsátásban kell megnyilvánuljon a ti életetekben. Adjátok meg hát a császárnak, ami a császáré, de Istennek is, ami az Istené.

S még csak egy tanulságot vegyünk a jézusi szavakból.

Az ember nagyon hajlamos arra, hogy csak anyagiakért küzdjön, pénz és arany imádóvá váljon. Ti ne legyetek ilyenekké. Gondoljatok Istenre is, lelki kincseket is gyűjtsetek. Az bizonyos, hogy pénz is kell a boldogsághoz, de még bizonyosabb az, hogy nem elég a pénz a boldogsághoz.

Valahol olvastam, hogy egy ifjú pár elhatározta, hogy legelőször is beszerez mindent, ami a boldogsághoz szükséges, hogy aztán boldogan élhessenek. Nem kell gyermek, nem kell szórakozás, nem kell vasárnap, nem kell templom, se színház, se barátság. Dolgoznak éjjel-nappal, hétköznap és vasárnap. Gyűl is a pénz. Pár év alatt palotát építenek. Következő pár év alatt gyönyörű autót vásárolnak. Ismét pár év alatt szebbnél-szebb ékszereket. Újabb és újabb célokat tűznek maguk elé. Munka és fáradság egész életük. Egyszer csak, valahol az élet végén, döbbennek rá arra, hogy amíg a boldogságért küzdöttek, egy pillanatig se lehettek boldogok, s az élet elszállt, oda lett. Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, de Istennek is, ami az Istené. Csakis így lehettek boldogok, csakis így maradhattok hűek egymáshoz egy életen át, mindhalálíg. Hogy ez így lehessen, adjon nektek az Isten világos értelmet, szerető szívet, s nem utolsósorban Istenben bízó, Isten akarata szerint élni törekvő lelket. Kérjük ehhez Isten segítségét, imádkozzunk. Ámen

PAP MÁRIA

ISTEN KEZE

1Móz 1,27

Kedves Ifjú Pár! Ünneplő Gyülekezet!

Rodinnek, a híres francia szobrásznak van egy csodálatos alkotása, melynek neve: „Az Isten keze”. A szobrot magát könnyű leírni: hatalmas bronztenyér tart egy ölelkező párt. Egy férfit és egy nőt. Isten teremtő, megtartó, óvó, gondviselő keze. Mert teremté (...) az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket.

Mikor legelőször halljuk ezt a mondatot, ebből a képből általában annyit bontunk ki a magunk részére, hogy a teremtmény magán hordozza te-